

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא פא.

מסורת הש"ס

(א) (לעיל ע"א, ב) צ"מ ק"ח:
דעת רבי יהודה, (ג) ציבורים
פ"א מ"ו לעיל כו. גיטין דף
מח, (ד) ע"י חוספות לעיל כו.
ד"ה לאן, (ה) נעמ"ש על
הגליון בתוס' צ"מ ס"א. ד"ה
אלאל, (ו) נע"ע תוס' חולין
קג: ד"ה בל, (ז) בתוס' ד"ה
הא אמר רבי וכו' צ"מ

תורה אור השלם

1 וְלִקְחָתָּ מִרְאשִׁית כֹּרֶךְ פִּרְיֵי
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִצְרָאֵל וְתָבִיא
 מִן־מִזְבְּחֵי אֲשֶׁר יִצְרָאֵל וְתֵן
 לָרִשׁוּת שְׂנֵאנָה וְהִלְבַּת אֶל־
 הַקֹּמֹס אֲשֶׁר יִכְרֹר ^{וְ}
 אֲלֵחֶיךָ לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ שָׁם׃
 דְּבָרִים כֹּזֵב
 2 רֵאשִׁית כִּבְרִי אֲדָמָהְךָ
 תָּבִיא בֵּית ^{וְ} אֲלֵחֶיךָ לֹא
 תִּשְׂבֹּחַ גֹּדִי בְּחֹלֶל אָמֹה׃
 שְׁמוֹת כֹּזֵב
 3 וְעֵתָה הִנֵּה בִּבְתוּרִי אֵת
 רֵאשִׁית פִּרְיֵי הָאֲדָמָהְךָ
 וְנָתַתָּ לִי ^{וְ} וְהִדְחַתָּ לִפְנֵי ^{וְ}
 אֲלֵחֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי ^{וְ}
 אֲלֵחֶיךָ׃
 דְּבָרִים כֹּזֵב

מוסף רש"י

כבשיתא. מין עץ העולם
בתקופת עץ וטמן קרוליו
(ע"ר. ר"ב). ע"ר. ר"ב. ע"ר. ר"ב.
האלן וטמן קרוליו פריז
(ע"ר). דוברי. קשטנאלי
הקדוה נהי אצילות
הטורטע פון אצילות נהי
פון עץ קרקע (ע"ר. ר"ב).
דריה דה אל קדק קרקע
בניין וטמן קרוליו עץ גוס סם קרמ.
קרקע לעש אחרים
בתקופת קרקע נקקן, אל
קרקע גאלע פריטמן אל וטמן
אחרים אחרים וטמן קרוליו
טורטע, אל קרקע דריה
פון קרקע לעש
בתקופת אל וטמן קרוליו
ע"ר. טש. טורטע וטמן קרוליו
סם. מוביא אצילות
פון קרקע נהי אצילות
אל קרקע נהי אצילות
(ע"ר. ר"ב).
וטמן קרוליו.

מוסף תוספות

א. רחובת הגוף הנקי
והנחה לזמן קצת.
ז' ו"ה רבנן למקט.
אדמור דגורי גמא דל
הדא דרז חתני אשירנך
למעטי לוקח פירות מן
השוק למכור דקשקשה
לרזי לרזוק פירות מן
השוק נפקא לרז מן הארס
נתת לו דלא משמע דרז
דיחבת לי זוזי דבני בהו,
ואי' לדידוהי דגורי מחד
לוקח קפאק לרז מן השוק
לרז פטור אף אדמור
פטור. רש"י. ב. וצ"ב
לדיכא אשירנא. ג.
כשן כאן כל גרילין
בתוך שני אנו כמ"א.
דמ"ז. ד. ויכין אשבריה
אבן לל העולם תגלו חלק
באבן קרוי לרז יהודה.
ס"ה. ה. וי"ל שלשט אבא
לרז פטור דא כמ"א.
זכ. זכל מן שהא של
ישראל כל מן שזורה
יחייב כמעט וכי זבנא
לעבריה. והוריעה פטור,
רש"י. ז. וי"ל אף קינן אף
זו הפקעה מן שאין כמ"א
ממשע קרקע החיבת,
והדחת פריץ בהו נמי
מפקעו ממזוה ומשני
מזוה חבת דרז היה אף
זה הפקעה. מ"ב. גישן מן
הה' מן חס' חס' הפקעה
מזוה וכי שאינו מפריש
ממנה מעשר כרז. מ"ב. ע"ז

דעםמאטא. זינן שגלן צום ויקר הרבה וקורין קורא"ל: ערי. זינן
שגדלינן צו ציי"ש וקורין לדי"ר: ודולני. קייטעמיי"ר: מרתנ'י הקונה
שני אילנות. סתמא לא קנה קרקע סביביו כלל ואפי' מקום האילן
והרי הוא כמי שקנאן לפירותיו כששייך יעקרתו וילך: קנה קרקע.

דחשבי להו שדה האילן: הגדילו.

הרחיבו הענפים הרבה: לא ישפּה.
לא יקוֹץ אותן צֵל הקרקע אֲשֶׁי־
שֶׁהֵל רֵע לְבִית השָׁמַיִן דְּכִיוּן דָּלִין
לוֹ קֶרֶקֶע לְצֵל האֵילָנוֹת שֶׁהִי שֶׁצֵּד
לוֹ שְׂדֵה לְאוֹרֵךְ האֵילָנוֹת כֹּל זָרֵק שֶׁל
מִנֵּת כֵּן לִקְחֹן: גּוֹעַ. בְּגִמְרָא [פ.]: מִפְּשֵׁ:
שָׁלוּ. שֶׁל צֵל האֵילָן דְּמִקּוּף אֵילָנוֹת
קִרְיָא: שֶׁל צֵל קֶרֶקֶע. דְּכִיוּן דִּמְתַּחַת
לְקֶרֶקֶע יוֹאֵל מִקְרָעוֹ גָּדַל: אִם מִסּוֹ.
יִבְשׁוּ: אִין לוֹ קֶרֶקֶע. לִטַע אֵילָן אַחֵר
בְּמִקּוּמֹן: קִנֵּה קֶרֶקֶע. דְּחִשְׁיָא שְׂדֵה
הָאֵילָן. וּבִגְמֵר מִפְּשֵׁ כִמֵּה יֵשׁ לוֹ קֶרֶקֶע
וְהָיִךְ נְטוּעִים דְּמִזְטָרְפִי [פ.]: גְּרִידֵלוֹ.
חוּץ לְקֶרֶקֶע שָׁלֵה: יִשְׁפֵּה. הַמוּכָר
דְּכִיוּן דָּלִין נְטוּעִין בְּשֶׁל מוּכָר כִּי אִם
בְּקֶרֶקֶע שֶׁל לִוְקֵה הַמוּכָר לֵאמֹר שֶׁצֵּד
לוֹ קֶרֶקֶע שֶׁל אִינוֹ מִיָּקוּן לִיכֵנֵת בְּשֶׁל
מִנְחָר שְׁמִיזְקִין לוֹ: גִּבְ' סֵנן הַסֵּס.
בְּמִסְכַּת בְּכוֹרִים: וְאִינוֹ קוּרָא. לְפִי
שֶׁל קִנֵּה קֶרֶקֶע וְלֹא קִרְיָא בִּיה פְּרִי
הָאֵדָמָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לִי (דְּבָרִים כו.).
וְלִקְרִימֵה פִּרְךְ אִ"כ לִמֵּה מִבְּיָא: מִבְּיָא
וְקוּרָא. ור"מ לְנוּעַמִיה דַּס"ל קִנֵּה
קֶרֶקֶע אֲזַל בְּאֵילָן אֶחָד מוּדֵה: מִחִיב.
לְהֵבִיא בְּצִירֵה בְּזוֹקֵה פִּירוּת שְׁבָאִילָה
וְלֵאוּתֵה שְׂבִירֵה מַחֲלֵה קוּשׁ בִּיה גִּמִּי
לִידַע שְׂמִצְכֵרֵת הָיָא וְהָיָא דְּחִתִּי

הקוּנה שני אֵילנות משום רבנן נקט להו דאֵילו רבי מאיר אפי' באֵין אחד שאֵין לו קרקע מציא וקורא: **משנה יטירה**. הך דבכורים: **אֵלָא ש"מ מהייב היה ר"מ כו'**. והכי קאמר אפי' אס דבכורים כן הוא דשני אֵילנות אֵין להן קרקע אפי' הכי מציא וקורא דלָא חישינן לקרקע גבי מקרא בכורים: **והכתיב אשר מציא מארצך**. אֵבל לוקח מִפִּירֹת לָא מציא ולא קורא: **והכתיב אדמתך**. ראשית בכורי אדמתך מציא: **למעוטי אדמת עבו"ס**. שאֵס יֵל לַעבו"ס קרקע בְּחֵזֶק יִשְׂרָאֵל וְלֹקַח מִמֶּנּוּ מִפִּירֹת אֵין מציא מִהֵן בכורים. ונראה בעיני דהיי גרסינן **והכתיב אדמתך אדמתך שני פעמים** כתיב ראשית בכורי אדמתך בספר ואלה שמות בואלה המשפטים [ג] וְכִי תֵשֶׁא [ג] וקמשיני חד למעוטי אדמת עבו"ס וחד למעוטי אדמת גר שהיי הגר עצמו מן המציאין ולא קורין הוא דמתן במסכת בכורים (פ"א מ"ד) שאֵין יוכל לומר אשר נשבע לבואתינו לתת לנו [דברים כו] ואתא האי קרא למעוטי דהקונה מִפִּירֹת קרקע שלו לָא מציא ולא קורא: **טיובטא**. וכל הך קראי דלעיל מִיִּדְרָשׁ: בספרי [פרשת יתח] ובמסכת בכורים פריך קמא: מאי

כשאין לו חשיב מוצת הגוף: **למעןמי** אדמת עבו"ם. רש"י

הספרים והא כתיבי תרי אדמתך חד למעוטי אדמת עכו"ם וחד למע
הנוטע בתוך שלו והצריך לתוך של חצירו או לתוך של רבים הרי זה א
לוקח פירות מציא וקורא לר"מ ולא מצריך בשל חצירו דכיון דקנה
בדבר הבאה הוא דמתן (שם פ"א מ"ד) אלו מציאים ולא קורין הגר מציא
ההוא משנה לא היה מניח רבינו חס לגרים לצורך זרכת הימיון לפי
מתפלל בינו לבין עצמו אומר אלהי אבות ישראל וכשהוא מתפלל בב
לאבותיו ולר"י נראה דשפיר מצי אומר גר לאבותיו ולא קיימא לן
דאמר תרי בשם ר"י גר עמי מציא וקורא מאי טעמא דאמר קורא
לכל גוים ר' יושע בן לוי אמר הלכה כר"י בעדא אמא קומי רבי
גרעמי למימר אשר נשבע לאבותיו ולא מצי אומר אחי שפיר כר"י ו
דקורא גר מבני קיני חותן משה דמצי אומר למת לנו שנטלו חלק בצאק
להן דושנה דיריחו דאמר בספרי^י והכי נמי מציא בתוספתא דצבורים
וקוראים ור"ת אומר דההיא דירושלמי משבשפתא היא דהיכי מצי למימר
ויירעו אותו ויזילמו וההיא דתוספתא מוקי באלמו מישראל דמצי אומר
דקתני באלמו מישראל מציא וקורא ולר"י נראה דמנתינן נמי איירי בב
אלמו עצמו אינה קוראה דמתן במנתינן (בכורים פ"א מ"ה) האשה ו
דאדממעט להו בספרי מאיש לפי פקודיו (במדבר כו) א"פ שיהי להן ח
אדמת עכו"ם. תימה לרשב"א אמאי אינטרריא חס לר"מ שיהי קנין לעבו
לעכו"ם דבגמ' קריא ואין צריך לומר שדות ומפרש בזמ' (שם ד"ה) מא
משהא הוא דגמר בכל דוכתי דמי חזני מיהו אומר רשב"א דהא

כסיתא איכא דאמרי ערונים ערמונים אלמוגים
וערונים ערי ערמונים דולבי אלמוגים כסיתא:
מתני' ⁽⁶⁾ הקונה שני אילנות בתוך שדה
חבירו הרי זה לא קנה קרקע רבי מאיר אומר
קנה קרקע הגדילו לא ישפה ⁽⁷⁾ והעולה מן
הגזע שלו ומן השרשים של בעל הקרקע
וואם מתו אין לו קרקע יקנה שלשה קנה
קרקע ⁽⁸⁾ הגדילו ישפה ⁽⁹⁾ והעולה מן הגזע ומן
השרשים שלו וואם מתו יש לו קרקע:
גמ' ⁽¹⁰⁾ תנן התם הקונה שני אילנות בתוך
של חבירו מביא ואינו קורא ר"מ אומר מביא
וקורא אמר רב יהודה אמר שמואל מחייב
היה ר"מ אף בלוקח פירות ⁽¹¹⁾ מן השוק ממאי
מדקתני משנה יתירא מכדי תנא ליה דיש
לו קרקע פשיטא דמביא וקורא אלא ש"מ
מחייב היה ר"מ אף בלוקח פירות מן השוק
והא כתיב ⁽¹²⁾ אשר תביא מארצך ההוא
למעוטי חוצה לארץ והא כתיב ⁽¹³⁾ אדמתך
למעוטי אדמת עכו"ם והכתיב ⁽¹⁴⁾ אשר נתתה לי
דיהבת לי וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו וזו
אילן אחד בתוך של חבירו ⁽¹⁵⁾ מביא ואינו
קורא לפי שלא קנה קרקע דברי ר"מ
תויבתא א"ל ר"ש בן אליקים לר' אלעזר
מאי

אילו רבי מאיר אפי' צאילן דקדושין (דף לו:)

וְהָיָה יְהוֹרָא הַזֶּה דְּבִכּוּרִים:
 מִרְאֵי אִם כְּדִבְרֵיכֶם כֵּן
 מֵבִיא וְקוֹרֵא דְלֹא חִישִׁינ
פִּינֵא מֵאֲרֵךְ. אֲכַל לֹוקָה
פֶּסֶךְ. רֵאשִׁית כְּבוֹרֵי אֲדֻמְתָּךְ
 עֲבוּרִים קֶרֶקֶע בְּחָרֵץ שֶׁרֶלֶף
 וְנִרְאֶה צִעֲנִי דִּהְכִי גִרְסִינ
 יֵבֵז רֵאשִׁית כְּבוֹרֵי אֲדֻמְתָּךְ
 מֵשֵׁא [לֵךְ] וְקִמְשִׁי חֵד לִמְעוּטֵי
 הַגֵּר עֲלָמּוּ מִן הַנְּבִיאִין וְלֹא
 שֶׁאִין יִכּוֹל לִוְמֵר אֲשֶׁר
 הֵאֵץ קֶרֶא לִמְעוּטֵי דִּהֶקוּהָ
 וְקוֹרֵא: **פִּינְבֵּא**. וְכֵן הֵכָּךְ
 מִסְכַּח בְּכוֹרִים צִפְרָק קִמָּה:
 מֵאֵץ

אֲלֵא בְּחָרֵץ וְשֶׁ מִפְרָשִׁים מֵשֵׁא
 (שְׁמוֹת כג) רֵאשִׁית כְּבוֹרֵי אֲלֵא
 וּבִמְכַלְתָּא בְּהִידֵא מִקֵּישׁ לְהוֹ
 בְּשֵׁר חֲבַלֵּז וְלִרְשַׁב"א נִרְאֶה
 דְּלֹא דְמִי לִתְלוּמֵהּ וּמַעֲשֶׂה וְרֹ
 דִּטְבֵּל נִינְהוּ וְאִשְׁקוּרִין וְאִשְׁקוּרִין
 אִין חִמְיוּז תְּלוּי בְּפִירוֹת אֲלֵלֵי
 הַפְרִישׁ מֵהֵן כְּבוֹרִים וְעוֹד
 כְּבוֹרֵי מוֹכַח שֶׁחִמְיוּז תְּלוּי
 אֲכַל כְּבוֹרִים וְדֵאֵץ חוֹבֵת הַגֵּר
 (דף טז.) שֶׁאִין חִמְיוּז בְּכוֹרֵי
 מִתְחַבֵּב כְּדִתְנֵן בְּמִסְכַּח תְּלוּי
 יוֹרֵד אֲדֵם לִתְנֵן שְׁדֵהוּ וְרוּיֹו
 בְּגַמִּי וְאוֹמֵר הִרִי אֲלֵו כְּבוֹרֵי
 מִ"מ חוֹבֵת הַגֵּר וְנִינְהוּ כְּמוֹ

אדמת עכו"ם. רשז"

וְיָשִׁי אֶלְמַת עֹכֹרִים וְחַד לַמְעוֹטֵי אֶלְמַת גֵּר - וְצִחָם דַּחֵק עַל
אֵל לְתוֹךְ שֶׁל רֵצִים הָרִי זֶה אֵינוֹ מֵצִיחַ מִשּׁוֹם דְּכַמִּיד אֶלְמַתְךָ
יֵךְ בְּשֶׁל חֲצִירוֹ דְּרִינֹן דְּקִנָּה מִחֲצִירוֹ חֲשִׁיד אֶלְמַתְךָ וְעוֹד לִי
בִּצְיָאִים וְלֹא קוֹרִין הֵגֵר מֵצִיחַ וְאֵינוֹ קוֹרֵא לְפִי שְׁאֵינוֹ יָכוֹל לִי
בִּצְיָאִים לְבָרֵךְ בִּרְכַּת אִימָנוֹן לְפִי שְׁאֵינוֹ יָכוֹל לִוְרֵא שֶׁנִּהְלַתְּ לֵאמֹר
יִשְׂרָאֵל וְכִדְהֹא מִתְפַּלֵּל בְּצִית הַבְּנֵסָם אִוְרֵא אֶלֶּי אֶפְסִיפִיה דְּקִרְאָה
לִרְצוּמוֹי וְכִי אֵינוֹ קִימָה לִי כִדְהֹא מִשְׁנֵה אִלָּא כִרְ"י אֶפְסִיפִיה
אֶל מֵאִי טַעְמָא דְּלֹאמֵר קִרָּא (בִּרְשָׁאִית ז') כִּי אִבֵּי הָמוֹן גִּיּוֹס נִי
יִי עוֹבְדָא אֲחָא קוּמִי רְבִי אֶצְהֹי וְאִוְרִי כִרְ"י וְהֵא דְּלֹאמֵר
מֵאִי אֲחֵר אֲחֵי שְׁפִיר כִרְ"י וְסוּמְךָ אֲלֵהֶם לֵנוֹ דְּסְפִיפִיה דְּקִרְאָה
לֵתֵת לֵנוֹ שְׁנַטְלוֹ חֵלֶק בְּאֶרֶץ דְּכַמִּיד וְהִיא הַטּוֹב הַהוּא אֲלֵי
מֵאִי תֵינִי בְּחוּסְפַתָּא דְּכֻכּוֹרִים רִי" אִוְרֵא כֹל הַגְרִים מֵצִיחִים
שְׁתָּא אֶלֶּי הִדְבִּי מֵאִי לִמְיָרֵר גַּם קוֹרֵא אִפִּי" מֵצִינִי קִינִי אֶרֶר
יִי בְּחֵמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל דְּמֵאִי אִוְרִי לְבִצְיָאִיוֹן וְכִי לֵתֵת לֵנוֹ אֵי אֵלֵי אֲפִי
יִיחָא דְּמַתִּינִינִן נְמִי אִוְרִי בְּצִינִי קִינִי וְלֹא פְלִיג מִשּׁוֹם דְּלֹאמֵר
(בְּכֻכּוֹרִים פ"א מ"ה) הָאֵשֶׁה וְהַשְׁלִית וְהַעֲבֵד וְטוּמְטוֹס וְאֶלְדֵּי
וְדִבְרֵי כ"ו) אַע"פ שֶׁהִיא לֶחֶן חֵלֶק ע"י יְרוּשָׁה כ"ש הוּא דִּלָּא
וְיֵךְ הֵא לִרְ"י שֶׁ קִינִי לְעֹכֹרִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְהַפְקִיעַ מִיַּד
וּתְּמַרְפֵּס בְּגוֹמ' (שם כ"ה) מֵאִי וְאֵין לְרִיךְ לִוְרֵא שְׁדוֹת דְּמַפְסְקִי
יִיחָא אִוְרֵא רִשְׁב"ר דְּהִיחָא דַּע"י" (דף כ"ה) וְשֶׁ יֵשׁ לִוְרֵא אֲפִי

ערמונים. מכאן מוכיח רבינו תם דערמונים אין זה שקורין קשטני"ס דהא בפי' לולב הגזול (סוכה דף נב:) אמר ענף עץ עבות שענפיו חופין את עלו ואינה (זה) הוי אומר זה הדם ופרץ ואימא יחסיס בעיני עבות וליכא ואימא דולבא ואי ערמוון שהוא דולבא

היינו קשטניי"ס מאי פריך הלא אינו
עץ עצום: **ממאי** מדרקתני משנה
יתירה. (א) וא"ת והלא דמנא בסיפא
במסכת בכורים (פ"א משנה יא)
הקונה שלשה אילנות בתוך של חצירו
מציא וקורא ר"מ אומר אפי' שנים
אמאי אינטריך ההיא ממנה כיון
לדבנן קונה קרקע א"כ פשיטא
דמציא וקורא וכי תימא אידי דנקט
ר"מ שנים מציא וקורא נקט נמי
שלשה לדבנן דמציא וקורא מ"מ
אמאי אינטריך תו דברי ר"מ בסיפא
דקתני ר"מ אומר אפי' שנים מציא
וקורא וכי תימא אידי דמנא רבנן
תנא נמי ר"מ א"כ מאי קשיל ליה
הכא משנה יתירה דלמא אידי דמנא
רבנן תנא נמי ר"מ לדבנן אינטריך
לשמועין דמציא ואינו קורא דלקמן
צעי מאי טעמא דרבנן בשני אילנות
ועוד מימא לרשב"א דאי מחייב ר"מ
בלוקח פירות מן השוק בסיפא
דקאמר ר"מ אפי' שנים הוה ליה
למימר אפי' לוקח פירות מן השוק:
ההוא לעמודי חוצה אא"ר. והכי
נמי דקאש פפדא רפדא רפדא

קרקע דברי ר"מ הגז (חולין דף קלו. וסס) ארלך
אלקים לר' אלעזר למעוטי חוזה לארץ ותימה אמאי
מאי אינטריך מעוטא הא אמר בסוף פ"ק
דקדושין (דף לו.) כל מזהו שהיא חלוקה בלארץ אינה נוהגת
אלא בלארץ ויש מפרשים משום דכבורים איתקשו לבשר בחלב^א דכתיב
(שמות כג) ראשית צבורי אדמתך וגו' לא תבשל גדי בחלב אמו^ב
ומכלתא בדיא מקיש להו וס"ל שיהו נובלין אף בחולה לארץ כמו
בבשר בחלב ולרש"א נראה ללא חשיב בבורים מזה חלוקה בלארץ
דלא דמי לתרומה ומעשר וחלה דהתם גוף הפירות מחוייבין בתרומה
דטבול נינהו ואסורין באכילה ולכן חשבינן הן תליון בלארץ אבל בבורים
אין החיוב תלוי בפירות אלא בלדס דאין נאסרין באכילה אע"פ שלא
הפריש מהן בבורים ועוד מדלא חייב תרומה ומעשר עד שיחמרה
בצרכי מוכח שהחיוב תלוי בפירות לפי שלא הגיע עדיין זמן חיובן
אלא בבורים ודאי חובת הגוף נינהו דכ"ע^ג דלפינן מניייהו בקדושין
(דף לו.) שאין החיוב תלוי בפירות אלא בלדס ואפי"ן בעודן באילן
ומתקין דכנתן במסכת בבורים (פ"א מ"ה) כילד מפרשין בבורים
ויורד אדם לתוך שדה ורואה תאנה שצרכה אשכול שצרכי קושרו
בצמתי ואומר הרי אלו בבורים ואע"ג דאם אין לו [אין] חייב לקנות
מ"מ חובת הגוף נינהו כמו חובת לזית דאע"ג דאין חייב לקנות טלית
והא תרי אדמתך כמצינן ופי' שקשה לו איך אדמתך למה לי מניה
אדמת גר^ד וצחנס דחק עמא דחד אדמתך דרשינן בפ"ק דכבורים
מציא משום דכתיב אדמתך עד שיהו כל הגידולים מאדמתך^ה ודוקא
בזרעו חשב אדמתך ועוד לית לן למעוטי לוקח מגר כ"מ דגר עומא
אינו קורא לפי שאינו יכול לומר אלשי נשבע לאבותינו לתת לנו ומנה
אינו יכול לומר שהנחלת לאבותינו ארץ טובה וקטני נמי (סג) כשהוא
הכנסת אומר אלהי אבותיכם ואם היתה אמו מישראל אומר אלהי
היהא משנה אלא כר"י דפליג עלה כדאיתא בירושלמי (בבורים פ"א)
ראשית (י) כי אז המון גרים נתחין לשעבר היה אז לאדם מכאן ואילן
הוא ואורי כר"י והא דאמר בפרק בתרא דמכות (דף יט.) כיון דאיכא
יך אלתת לנו דסיפיה דקרא והא דאמר ר"י בירושלמי דמציא וקורא
דכתיב והיה הטוב ההוא אשר ייטיב וגו' והטעון (בבבדנ"ג) שנתנו
לואמר כל הגרים מצאיתם ואינם קוראים וצני קיני חותן משא מצאיתם
הן קורא אפי' מבני קיני ארמי אובד ארץ דהיינו יעקב^ו ויחד מנציתם
קיני וכן לתת לנו הוא ארמי קיני ופליג אמתינין דמס' בבורים
קיני ולא פליג משום דאמו מישראל לא מהני ליה למימר לתת לנו דהא
לית והעבד טעומטוס ואנדרוגינוס אינן קורין דלא נטלו חלק בלארץ
ע"י ירושה כ"ש הוא דלא קרי דלא עדיף מאמו: **ההוא** למעוטי
בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר דתנן (ע"ד דף כ.) אין משכירין ברים
אין צריך לומר שדות דמפקיע להו ממעשר נמי^ז וגרלה לר"י דלמא
י (דף קה. וסס) יש לומר אפי' כמאל דלמר אין קיני ושם מפורש^ח:
ולמלא

עין משפט
נר מצוה

לָבָא אַ מײַ פֿכ״ד מ״ה
מִכְרֵה הַלֵּבֶן וְסַבֵּן
עֵשֶׂן פֿב ט״ו ע״ב ח״מ ס״נ
רַחֵם סַעֲפִי ט״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן ז
ט״ו ע״ב סַעֲפִי ז״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן ו
ט״ו ע״ב סַעֲפִי ט״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן ז
ט״ו ע״ב סַעֲפִי ו״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן ז
ט״ו ע״ב סַעֲפִי ח״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן א
ט״ו ע״ב סַעֲפִי ו״
ב א מײַ פֿכ״ד מ״ה
סַבֵּרֵם ז״ד״
ב א מײַ שׁ פֿכ״ד הַלֵּבֶן
א״
ב א מײַ שׁ הַלֵּבֶן יג ע״ש
שְׁמֹנֶת ו״כ״מ׃

הגהות הב"ח

(א) גם' ר"מ אף בלוקח פירות האילן ממאי כ"ל ותיבות מן השוק נמחק וכן בסמוך:

לעזי רעט"י

קוריי"ל [קורי"ל].
אלמוג.
ביי"ש. גרגירים.
לדיי"ר [לורי"ר]. דפנה.
קיישטניי"ר.
[קשטיניי"ש]. עץ ערמון.

רבינו גרשום

שלושון שפ"א. ערי.
בייש: כסאות. פל"ז.
פרייט: כלי.
אם הגדול: הנחות שלו
מחברות הורה לאן
ולאן אע"פ שהזל רעליג'ת
השתדלן לא ישפה המורה
לעצמו. כלומר לא יקצוץ
אותן ענפי דמצי למימד
שקורק כי היכי דאין לו
בקרקע ענפי כלום שאם
ישפה האילן אין [ל]י רשות
לעצושת אחר במקומה ה"ל
אין כל רשות באבילות
כלום לשפות. ואותו הינו
האילן העולין מן גזע הינו
ששורין מן הארץ עצמו
בסמוך לארץ דלקוהו וכן
משום והאילן שלו; וכן
השורשין. שכל (ה) ברוח
האילן של ענף דלקוהו
הוא ששורק בקרקע דמצי; ואם
מח. האילות שיכשו א"ל
להם קרקע ליטע אחרים
במקומן: הגדול. הענינים
חוזק קרקע שלו כ' ששיי
למצי ישפה. המורה
לפני שהזל רעליג'ת
השולחן: מכדי ת"ר. ה'
ואינו קורא. משום ל"ל
דלקוהו: אפי' דלקוהו
פירות מן השוק. מביא
מקורא: מכדי ת"ר. ה'
מקורא: במחני' הדקונה ב'
אילות ש' לו קרקע כיון
ששומעין דיש לו קרקע
ממלה שמעי' לעצמי'
דמביא וקורא לה למימד
ברוכות אחרות מביא
וקורא. אלא אזו ש"מ
לדלקוהו פירות מן
השוק דמביא: וזה
כתיב אשר תביא מארץ.
האשר דלקוהו מן השוק
דמביא: וזהו ר"ל: והמביא
דלקוהו מן השוק אל'
למקרא הכי: ומשני היינו
ידיבתי לו וזו רובני הכי
ע"י. תיבדתי. דאמר ר' יהודה
אמר שמואל דאמר עיל'
(א) פול' ג'ל' ששן נמוך
(ב) ששן של ענף קרקע.
(ג) נחל' ענפי' ששן קרקע.
(ד) נחל' ענפי' ששן קרקע.

(א) חולי ז"ל שהן צתוך
הקרקע של בעל הקרקע.
(ב) נראה דז"ל ששייך לאילנות.